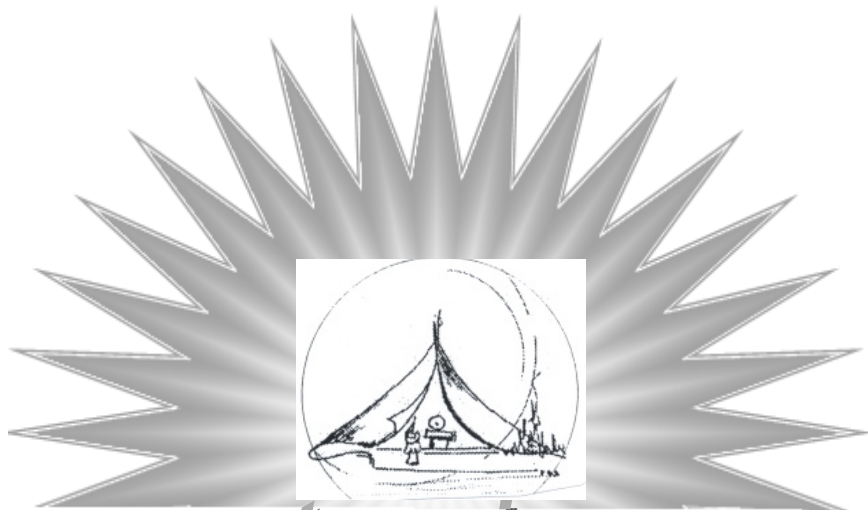

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

***pentru a invoca
reconcilierea***

NR. 4   APRILIE   2009

**Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova**

„CRED CA ADORAȚIA

ESTE OPERA CEA MAI

FOLOSITOARE ÎN LUME”

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Credința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

L-AU RECUNOSCU LA FRÂNGEREA PÂINII

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

◆ Cântec

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Suntem aici cu Tine, Doamne,
precum discipolii în drum spre Emaus,
în drum pe cărările istoriei

Aici în fața Ta ne faci să descoperim
adevăratul sens de a trăi
ne inviți să rămânem cu Tine,
să ne sacrificăm pentru Tine,
pentru a te descoperi iubirea care se dăruiește.

Te căutăm, Doamne, vrem să te întâlnim, să te ajungem.
Dar Tu, de fapt ești aici, ești din veșnicie.
Te căutăm, împovărați din multe părți,
în schimb Tu ești aici.

Tu locuiești, în acel loc pe care noi îl cunoaștem prea puțin:
inima noastră. O inimă împovărată, obosită, pe care noi am
transformat-o în piatră.

Tu în schimb cunoști inima noastră și ai milă de ea,
ne cunoști temerile, defectele noastre,
slăbiciunile noastre... păcatul nostru.

Ne primești fără să ne ceri nimic în schimb,
te faci însoțitorul nostru de drum... te faci pâine pentru noi...
Te rugăm, Doamne, ca acest moment petrecut în rugăciune
în fața Ta,
să ne facă să creștem în iubirea Ta, astfel încât să ne putem
dărui fraților noștri.

Ne propui prietenia Ta și Cuvântul tău.
Chiar și tăcerea Ta ne vorbește și ne provoacă în adâncul
inimii noastre.
Fă ca inima noastră să te poată recunoaște aici prezent în
adoratie
și, pe cărările pe care noi mergem să fim conștienți că Tu
ești cu noi!

◆ Cântec

Din Evanghelia după Sfântul Luca (22,14-27)

Și iată că, în aceeași zi, doi dintre ei se duceau spre un
sat numit Emaus, cam la șaizeci de stadii de Ierusalim.

Aceștia vorbeau între ei despre toate cele întâmplate. Pe
când vorbeau și se întrebau, Isus însuși s-a apropiat și mergea
împreună cu ei.

Dar ochii lor erau ținuți să nu-l recunoască. El le-a spus: „Ce
înseamnă aceste cuvinte pe care le schimbați între voi pe drum?”
Ei s-au oprit triști.

Unul dintre ei, cu numele Cleopa, i-a răspuns: „Numai tu ești străin
în Ierusalim și nu știi cele petrecute în zilele acestea?”

El le-a zis: „Ce anume?” Ei au spus: „Cele despre Isus
Nazarineanul, care era profet puternic în faptă și cuvânt înaintea lui
Dumnezeu și a întregului popor, cum arhieriei și conducătorii
noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au răstignit. Noi
speram că el este cel care trebuia să elibereze Israelul; dar, cu toate
acestea, iată, este a treia zi de când s-au petrecut aceste lucruri.

Ba, mai mult, unele femei dintr-ale noastre ne-au uimit. Fuseseră la mormânt dis-de-diminează și, negăsind trupul lui, au venit spunând că au avut vedenii cu îngeri care spun că el este viu. Și, negăsind trupul lui, au venit spunând că au avut vedenii cu îngeri care spun că el este viu.

Atunci le-a spus: „O, nepricepuților și greoi de inimă în a crede toate cele spuse de profeți! Oare nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa?” Și, începând de la Moise și toți profeții, le-a explicat din toate Scripturile cele referitoare la el.

Când s-au apropiat de satul spre care mergeau, el s-a făcut că merge mai departe.

Dar ei l-au îndemnat insistent: „Rămâi cu noi pentru că se lasă seara și ziua e de acum pe sfârșite”. Atunci a intrat să rămână cu ei. Și, pe când stătea la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o lor.

Atunci li s-au deschis ochii și l-au recunoscut, dar el s-a făcut nevăzut dinaintea lor.

Iar ei spuneau unul către altul: „Oare nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?”

Și, în același ceas, s-au ridicat și s-au întors la Ierusalim. I-au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei care erau cu ei, care le au zis: „Domnul a înviat într-adevăr și s-a arătat lui Simon”.

Iar ei le-au povestit cele de pe drum și cum l-au recunoscut la frângerea pâinii.

CUVÂNTUL DEVINE RUGĂCIUNE

Doamne Isuse, îți mulțumim pentru că asemenea discipolilor din Emaus ai voit să fii recunoscut în frângerea pâinii. Ne-ai întâlnit cu puține ore în urmă pe această stradă oboșiți și descurajați.

Nu ne-ai părăsit în disperarea noastră:
îți mulțumim, Isuse!

Ai călătorit cu noi ca un prieten răbdător,
ai întărit prietenia frângând pâinea cu noi,
ne-ai aprins inima ca să-l cunoaștem în Tine
e Mesia Salvatorul tuturor: îți mulțumim, Isuse!
Făcând astfel ai intrat în noi.

Rămâi mereu cu noi, Doamne, și hrănește continuu
imensa noastră dorință de a te cunoaște!

Rămâi cu noi, Doamne, pentru că vine noaptea.
Rămâi cu noi, căci suntem întristați atât de des
de toate informațiile pe care le vedem și auzim.

Rămâi cu noi pentru că nu știm să „citim”
sensul celor mai simple lucruri
pe care le avem în mâini.

Rămâi cu noi și transformă în bucurie
amărăciunile și neîncrederea noastră
scepticismul și temerile noastre.

Rămâi cu noi, Tu care ai înviat
și dă-ne harul Duhului Tău.

Rămâi cu noi și învață-ne
să transformăm inima lumii.

■ *INVITAȚIE LA INTERIORIZARE:*

---

1. S-au întâmplat multe lucruri după acea ultimă cină pe care, Isus a vrut să o facă cu apostolii săi și acum părea că totul s-a terminat, , că totul ar fi aparținut de un trecut îndepărtat și incapabil de o speranță.

2. Este ceea ce se poate întâmpla chiar și nouă când Dumnezeu, la care noi ne rugăm și-l adorăm, nu corespunde cu ceea ce noi am cerut. Omul în fața lui Dumnezeu are mereu aceleași sentimente: de provocare sau de abandonare, de prietenie sau de fugă.
1. Cei doi ucenici de la Emaus preferă să se întoarcă în satul natal, se îndreaptă pe un drum care, cu siguranță nu e cel pe care Isus l-a pregătit pentru ei. Și câte drumuri nu parcurgem noi cu supărările noastre, cu temerile și disperările noastre, cu descurajările și pretențiile noastre. Când, Dumnezeu nu e cum ne imaginăm noi, atunci rămânem descurajați și ne simțim trădați.
2. Înaintea acestei Euharistii putem și noi să avem aceleași sentimente ca și cei doi ucenici, oboșiți și fără speranță, putem și noi să nu-l recunoaștem pe Isus. Poate să ni se întâmple și nouă ca după ce l-am cunoscut pe Isus, să nu știm să-l recunoaștem.
1. Această adorație vrea să fie o oprire în fața Lui Isus pentru a-l descoperi pe Domnul Înviat, care ne ajunge din urmă și vrea să meargă împreună cu noi, să fie însoțitor de drum și să ne redea speranța.
2. A adora înseamnă să afirmăm prezența lui Cristos aici, în fața noastră, cu noi și în inima noastră. Isus ne ajunge din urmă, ne vorbește. Ni se alătură pe drumul pelerinajului nostru, care de prea multe ori nu ne conduce la nici o țintă.
1. A adora înseamnă să lăsăm să intre în gândurile noastre Unul care vrea să ne vorbească și care vine să ne șoptească: „Ce înseamnă aceste cuvinte pe care le schimbați între voi pe drum?”. Isus este cel care intră în gândurile, în vorbele noastre goale, în speranțele noastre, în fricile noastre, în credința noastră slabă.

rugăm ca orice credincios și fiecare comunitate, retrăind experiența discipolilor de la Emaus, să redescopere harul întâlnirii, cu Isus Cristos Înviat, care transformă inimile.

*(dintr-o predică a Sfântului Părinte Papa Benedict din
06/04/2008)*

Cântec

CU VICTORINE SĂ ACLAMĂM

Lui Dumnezeu singur trebuie să-i dăm slavă, pe El singur trebuie să-l iubim, numai pentru El trebuie să ne jertfim, El singur ne dă mântuirea. El este începutul, el singur țelul suprem. El singur ne dă ziua pentru el singur faptele și iubirea.

Slavă numai lui Dumnezeu! Să-i fim recunoscători!

El este Tatăl nostru și cere toată iubirea noastră.

Slavă Tatălui, slavă fără încetare Fiului său unul născut și Duhului iubirii! Numele lor să fie de trei ori binecuvântat. Doamne vie împărăția ta! Ca eu să trăiesc pentru a te binecuvânta și să mă jertfesc în tine pentru veșnicie. Doamne vie împărăția ta!

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Domnul Isus, se apropie și merge împreună cu noi, chiar dacă de multe ori nu ne dăm seama. Tot ceea ce El face pentru noi înseamnă iubire și har. Cu sentimente de recunoștință filială, să-i adresăm intențiile noastre de rugăciune:

Cristos, viața noastră ascultă-ne

- Luminează, Doamne, Biserica Ta cu lumina Învierii Tale, pentru ca iubindu-te deasupra oricărui lucru, să fie un semn de speranță, să acorde un gest milostiv, un cuvânt de confortare, pentru omul în căutarea sensului propriei vieți, Să ne rugăm

- Pentru popoarele care trăiesc în oarba violență a războaielor distrugătoare. Învierea lui Cristos să raforteze inima lor prin certitudinea că Dumnezeu este mereu cu noi și ne invită să trăim în pace și reconciliere. Să ne rugăm

- Pentru ucenicii Domnului, ca luminați de Sfintele Scripturi, purificați prin sacramentul iertării, fortificați de Pâinea vieții, sa mărturisească că Împărăția lui Dumnezeu este bucurie și pace în Duhul Sfânt. Să ne rugăm.

- Pentru familiile și comunitățile care trăiesc momente dificile: să se deschidă la acțiunea harului care se emană prin Învierea Domnului Isus. Să ne rugăm

- Pentru tineri și pentru toți cei care sunt increduli și îndoielnici față de credință: Domnul Înviat să se manifeste și în viața lor și să-i atragă la sine prin iubirea Sa milostivă. Să ne rugăm

- Pentru cei pe care Isus Cristos îi cheamă în urmarea Sa: să aibă curajul unui răspuns curajos și perseverent. Să ne rugăm

- Învierea Domnului să ne reîncălzească inimile și să mărească puterea voinței noastre, astfel încât, căutând lucrurile cerești, să știm să trăim milostivirea, iertarea, reconcilierea, și toate acele comportamente concrete care pot manifesta credința noastră în El. Să ne rugăm

▪ Privește cu iubire și milostivire la toți aceia care trăiesc situații de sărăcie, boală, singurătate, marginalizare. Consolează-i cu lumina Învierii Tale și fă în așa fel încât, ei să întâlnească persoane care știu să le redea puterea speranței. Să ne rugăm

▪ Rămâi cu noi Doamne, și dăruiește-ne prezența Ta în toate experiențele vieții noastre, în momentele de bucurie ca și în momentele de tristețe și durere. Nu ne lăsa singuri. Fă ca, recunoscând prezența Ta să putem purta povara fiecărei zile și să putem să devenim unii pentru alții semn al griji și al apropierii tale părintești. Să ne rugăm

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Noi te laudăm și te binecuvântăm, Doamne Isuse, pentru că ne-ai răscumpărat.

Te laudăm și te binecuvântăm pentru că ai dăruit Bisericii pe Victorine Le Dieu și a-i făcut-o apostol plin de zel al Ispășirii și al Împăcării.

Ea atrasă de iubirea ta infinită pe care ne-ai arătat-o în Euharistie, Ți-a consacrat întreaga sa viață, pe sine însăși, pentru a colabora cu Tine „Unicul Ispășitor” la opera răscumpărării și spre a conduce pe orice om la Unitatea Treimii.

Te laudăm și te binecuvântăm pentru că ai dăruit timpului nostru această spiritualitate.

Dăruiește-ne Duhul Tău pentru ca să putem primi acest dar și ca să colaborăm în concret la opera de împăcare atât de necesară pentru Biserică și pentru lume. Amin

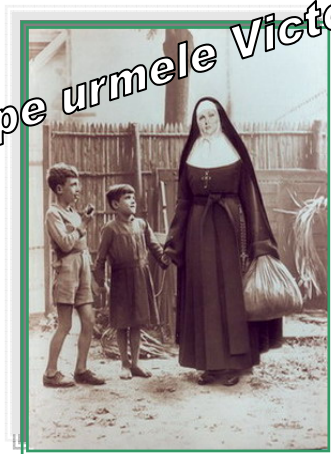
Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

Rămâi cu noi Doamne și mărește în noi dorința și năzuința de a fi cu Tine. Deschide inimile noastre către înțelepciunea Sfințelor Scripturi pentru ca să putem primi și accepta misterul lui Cristos mort și înviat. El care trăiește și domnește în vecii vecilor. Amin.

- **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria**

pe urmele Victorinei

În bicentenarul nașterii sale
1809 - 2009

Victorine Le Dieu

cine este ?

Victorine Le Dieu ; o viață al cărei mesaj a străbătut hotarele timpului și spațiului și care se distinge în angajarea concretă

a tuturor acelor care l-au primit și care-l întrupează cu fidelitate în existența cotidiană.

Dar... care este darul de har pe care Duhul l-a trezit în inima ei ?

Să parcurgem în fugă evenimentele mai semnificative ale existenței sale din care a izvorât acel ideal de viață ce a lăsat urme de neșters în istoria ei și a noastră.

Victorine se naște la Avranches, în Franța, la 22 mai 1809. este imediat după revoluția care a zguduit profund națiunea și a dus la consecințe inevitabile: indiferență religioasă, anticlericalism, societate dezorganizată, suflete tulburate, copii părăsiți, ură violență, teroare, dispreț... o întreagă gamă de situații care o soliciită direct și imediat.

Intr-o ascultare profundă de Acela care o cheamă, intuiește care trebuie să fie răspunsul său: să colaboreze cu Cristos la opera de răscumpărare.

În scrierile sale autobiografice notează. “Atracția spre retragerea absolută devenea tot mai puternică, dar, înțelegând și trebuința de a avea adevărați misionari în țările care se consideră civilizate, de a avea case pentru a primi sau ocroti, cel puțin pentru un timp, sărmane suflete decăzute, sau în pericol pe marea acestei lumi, în fața unor scandaluri mereu mai mari, am simțit nevoia unei imense ispășiri”.

A ispăși, a împăca, a reface unitatea în iubire, a sluji cu suflet umil pe frați, în special pe cei loviți de păcat, de marginalizare, de sărăcie, a adora pe Cristos în Euharistie, devin marile valori pentru care își angajează întreaga ei existență.

Dificultăți de tot felul, neînțelegeri continue, așteptări îndelungi, răspunsuri dezamăgitoare, refuzuri inexplicabile întrețes fără încetare drumul său, dar ea nu se descurajează. Poartă în inimă un mare ideal pentru care merită să se zbată, să învingă obstacolele, să riște, să-și dea viața.

“Iată slujitoarea Domnului. Fiat!” este refrenul obișnuit care bate ritmul drumului ei, bătaia inimii ei unde palpită puternic o singură dorință: “A lucra cu Isus Răscumpărătorul și Maica Reconciliatoare pentru mântuirea lumii”.

Euharistia este centrul vieții sale, este punctul constant de referință ce dă sens idealului său, este sacramentul iubirii lui Dumnezeu care reface unitatea a tot ce este frânt, rănit, zdrobit... din celebrarea și adorarea acestui mister de iubire, Victorine își trage puterea pentru misiunea sa în Biserică și în lume.

“Isus este singurul și adevăratul răscumpărător”. Prin El, cu El omenirea întregă este readusă la Tatăl, în puterea Duhului Sfânt.

La 15 ianuarie 1863, Victorine obține o audiență particulară la Papa Pius al IX – lea, care aprobă nașterea unei noi familii religioase: Congregația Surorilor lui Isus Răscumpărătorul. Victorine își trăiește ultimii ani de viață la Roma, unde la 26 octombrie 1884 își încheie existența pământească spre a continua, așa cum ea însăși spunea, adorația perpetuă în cer.

Idealul Victorinei are orizonturi vaste: ea vrea ca la el să participe toți aceia care, în diferite stări de viață, sunt chemați de Duhul Sfânt să împărtășească acest dar în Biserică:

“Gândul meu și dorințele mele aparțin tuturor în toate locurile... este un har pe care Domnul îl acordă în aceste timpuri din urmă care au mai mult ca oricând nevoie de ispășire și răscumpărare”.